

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/22/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200488
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018200488.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. Q. W., bytom M.. Š. XXXX/X, V., zastúpeného advokátskou kanceláriou KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o. , so sídlom Dunajská 32, Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 31652/2018/153/RK z 20. marca 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/56/2018-69 zo 4. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/56/2018-69 zo 4. septembra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom č. k. 5S/56/2018-69 zo 4. septembra 2018 Krajský súd v Bratislave podľa § 191 písm. d) Správneho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. 31652/2018/153/RK z 20. marca 2018 a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. 31652/2018/153 zo 14. februára 2018 a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov konania.

2. Rozhodnutím č. 31652/2018/153/RK z 20. marca 2018 žalovaný v rozkladovom konaní potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 31652/2018/153 zo 14. februára 2018, ktorým bol žalobca podľa § 27 ods. 3 písm. d) zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z.z.“) vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov za spáchanie iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 382/2004 Z.z. tým, že

I. v znaleckom úkone č. 60/2016 vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty nn vedení spoločnosti SSE-Distribúcia a. s.“ k dátumu 31. december 2015

- a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,40, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- e) na stranách 7 - 445 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z..

II. v znaleckom úkone č. 62/2016, vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty vvn vedení spoločnosti SSE - Distribúcia a. s.“ k dátumu 31. december 2015

- a) na strane 4 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,20, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 32 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- e) na stranách 7 - 12 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

III. v znaleckom úkone č. 74/2016, vypracovanom 31. augusta 2016, pre zadávateľa Úrad pre reguláciu

sieťových odvetví vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty nn vedení spoločnosti Západoslovenská distribučná a. s.“ k dátumu 31. december 2015

a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

c) na strane 5 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,30, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

e) na stranách 7 - 977 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

IV. v znaleckom úkone č. 75/2016, vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty vn vedení spoločnosti Západoslovenská distribučná a. s.“ k dátumu 31. december 2015

a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,30, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

e) na stranách 7 - 483 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

V. v znaleckom úkone č. 76/2016, vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty vvn vedení spoločnosti Západoslovenská distribučná a. s.“ k dátumu 31. december 2015

a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu kMO=1“, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,20, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

e) na stranách 7 - 276 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

3. Krajský súd v Bratislave ustálil, že ťažiskové pochybenie žalobcu videl žalovaný v tom, že žalobca ako znalec neodôvodnil postup pri stanovení koeficientu dopytu po hodnotenom elektrotechnickom zariadení na trhu kPD a nepriložil prílohy, neodôvodnil postup pri stanovení koeficientu morálneho opotrebenia kMO, neodôvodnil postup pri stanovení koeficientu zohľadňujúceho dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržby kPS a neodôvodnil postup pri stanovení koeficientu ostatných vplyvov kPI.

4. Pokiaľ išlo o najzávažnejší nedostatok vytykaný žalobcovi žalovaným (stanovenie koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD), krajský súd uviedol, že posúdenie vecnej správnosti tohto znaleckého úkonu nie je úlohou orgánu verejnej správy, čo potvrdil aj samotný žalovaný. Ak by chcel orgán verejnej správy túto otázku posúdiť, musel by zabezpečiť vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Krajský súd uviedol, že žalovaný žalobcovi vytkol, že pri posudzovaní koeficientu dopytu kPD riadne neodôvodnil, ako dospel ku konkrétnym hodnotám. Podľa krajského súdu však žalovaný nad rámec posúdenia hodnotil a overoval vecnú správnosť znaleckých úkonov. Správny orgán nezdôvodnil, prečo práve koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD v hodnote 1,00 by bol zo strany správneho orgánu akceptovateľný a závažnosť nedostatku by sa podstatne znížila, a prečo pri porovnaní nepoužil koeficient v inej hodnote, ktorú umožňuje kategória 1 - 4. Krajský súd považoval v tejto časti rozhodnutie žalovaného za nedostatočne zdôvodnené.

5. Podľa názoru krajského súdu žalovaný vo svojom prvostupňovom rozhodnutí neoprávnene rozoberal vysoko odborné otázky zo znaleckých úkonov. Ako príklad vecného hodnotenia znaleckých úkonov krajský súd uviedol, že vo svojom rozhodnutí (na strane 24) prvostupňový správny orgán konštatuje, že preskúmanými znaleckými úkonmi došlo k navýšeniu VŠH o 160 843 995,66 eura, čo by v prípade preukázania nesprávneho vecného postupu žalobcu predstavovalo škodu spôsobenú výkonom znaleckej činnosti. Aj toto je dôkaz vecného hodnotenia znaleckých úkonov zo strany správneho orgánu.

6. Pokiaľ išlo o uloženie sankciu, krajský súd konštatoval, že z rozhodnutia žalovaného nevyplýva, ako zohľadnil rozsiahlosť protiprávneho konania a množstvo vytýkaných nedostatkov, ani závažnosť a mieru zodpovednosti žalobcu v kontexte s ohrozeným záujmom na dodržiavanie právnych predpisov. Z rozhodnutia nevyplýva, či pochybením žalobcu došlo k nejakým nežiaducim následkom a či tieto boli skúmané aj z hľadiska časového. Aj keby sa žalobca dopustil protiprávneho konania, ktoré mu bolo vyčítané, ide o skutočnosť, ktorá mala byť zohľadnená pri určení výšky sankcie. Za významnú skutočnosť krajský súd považoval to, že išlo o prvý prehešok žalobcu. Žalovaný pritom pristúpil k uloženiu tej najprísnejšej sankcie (vyčiarknutie zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov), pričom nezrejmil dôvody, prečo do budúcnosti nie je akceptovateľné, aby žalobca ďalej vykonával znaleckú činnosť.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku) a vo svojom rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku).

8. Sťažovateľ namietal, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený a nie sú z neho zrejmé niektoré úvahy súdu. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, prečo súd považuje postup sťažovateľa za posudzovanie vecnej správnosti znaleckých posudkov. Krajský súd sa v tomto ohľade v plnom rozsahu stotožnil so žalobnými námietkami, pričom sa nevysporiadal s vyjadrením sťažovateľa k správnej žalobe.

9. Sťažovateľ poukázal na bod 52 odôvodnenia rozsudku a uviedol, že z neho nie je zrejmé, čo mal krajský súd na mysli pod časovým hľadiskom následku nezákonného vypracovania znaleckého posudku. Rovnako sťažovateľ namietal, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, z akého dôvodu považoval krajský súd za potrebné zrušiť rozhodnutia žalovaného vydané v oboch stupňoch správneho konania, a prečo nebolo postačujúce zrušenie len druhostupňového rozhodnutia.

10. Podľa sťažovateľa sa krajský súd zameril na posúdenie znaleckého úkonu stanovenia koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu KPD sťažovateľom, ktorý označil za najzávažnejší nedostatok vytýkaný žalobcovi sťažovateľom, nevenoval sa však ďalej tomu, či sťažovateľ správne právne posúdil zvyšné nedostatky obsiahnuté vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Nakoľko krajský súd neuviedol, či závery sťažovateľa v preskúmaných rozhodnutiach boli správne, následne nemožno určiť, ako by mal sťažovateľ v ďalšom konaní postupovať.

11. Pokiaľ išlo o namietané nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, sťažovateľ nesúhlasil so záverom krajského súdu, že úlohou ministerstva nie je posudzovanie vecnej správnosti stanovenia koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení KPD, ktoré by mohlo byť vykonané výlučne vypracovaním kontrolného znaleckého posudku. Uviedol, že svoje dôvody prezentoval už vo vyjadrení k správnej žalobe a na tomto mieste opakovane uvádza, že z výroku prvostupňového rozhodnutia, ani z odôvodnenia oboch rozhodnutí sťažovateľa nevyplýva, že by sa sťažovateľ zaoberal vecnou správnosťou znaleckého posudku. Krajský súd podľa názoru sťažovateľa nesprávne stotožnil posudzovanie vecnej správnosti znaleckého posudku s posudzovaním súladu jeho vypracovania s použitou metodikou.

12. Sťažovateľ uviedol, že na základe svojich poznatkov nemôže sám prijať záver, či je na trhu rovnováha medzi ponukou a dopytom po hodnotenom elektrotechnickom zariadení, a ani také posudzovanie nerealizuje. Je však povinný skúmať metodickú správnosť a otázku preskúmateľnosti. Žalobca neuviedol, ako sa dopracoval k záveru o predajnosti zariadení na trhu, pričom z odôvodnenia rozsudku krajského súdu nevyplýva, že by zastával odlišný názor na tieto otázky. Sťažovateľ netvrdí, že

záver znalca je vecne nesprávny, avšak zastáva názor, že v súlade s metodikou nemôžu byť na základe odôvodnenia použitého v znaleckých posudkoch použité také hodnoty, aké znalec použil. Ak je platné odôvodnenie, znalec bol povinný použiť nižšie hodnoty kPD. Z použitého odôvodnenia nie je jasné, do ktorej skupiny by malo patriť, no rozhodne nejde o odôvodnenie spadajúce do poslednej, šiestej kategórie. Znalec tiež neobjasnil, prečo pri použití úplne rovnakého odôvodnenia použil odlišné hodnoty kPD,

13. Sťažovateľ tiež zdôraznil, že vo svojom prvostupňovom rozhodnutí na stranách 23 a 24 nestanovoval výšku škody, nakoľko na to nie je oprávnený. Uvedené odôvodnenie malo slúžiť na priblíženie toho, prečo boli za najzávažnejšie označené práve tieto nedostatky. Sťažovateľ nevytýkal posudku vecnú nesprávnosť, ale metodickú nesprávnosť. Pokiaľ odôvodnenie zodpovedá stavu veci, došlo k metodickým nedostatkom. Ak by zodpovedala hodnota kPD žalobcom uvedenému odôvodneniu, tak by koeficient mohol byť stanovený nanajvýš vo výške 1,00. Reálne však došlo k použitiu podstatne vyšších hodnôt, čím bez náležitého odôvodnenia došlo k stanoveniu takej všeobecnej hodnoty, ktorá by na základe použitého odôvodnenia nemohla byť stanovená.

14. Pokiaľ išlo o uloženie sankcie a jej odôvodnenie, sťažovateľ tvrdí, že sa na stranách 26 až 28 prvostupňového rozhodnutia podrobne zaoberal okolnosťami, ktoré mali vplyv na jej uloženie. Porovnal súvisiace pochybenia a sankcie uložené iným znalcom, zaoberal sa rozsiahlosťou a závažnosťou protiprávneho konania, formou zavinenia, ako aj následkami jednotlivých pochybení. Sťažovateľ namietal nesprávne konštatovanie krajského súdu, že nevysvetlil, prečo je do budúcnosti neakceptovateľné vykonávanie znaleckej činnosti žalobcom. Touto otázkou sa zaoberal na strane 29 prvostupňového rozhodnutia a na strane 30 konštatoval, že ani sankcia vyčiarknutia zo zoznamu nemá byť vnímaná ako definitívne odobratie oprávnenia vykonávať znaleckú činnosť. Sťažovateľ sa pri rozhodovaní o druhu a výške sankcie tiež zaoberal poľahčujúcimi okolnosťami.

15. Žalobca sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil so závermi krajského súdu a uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za obsahovo správny a dostatočne odôvodnený. Zopakoval svoju žalobnú argumentáciu, že sťažovateľ ako orgán verejnej moci nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť postupu žalobcu pri vyhotovení znaleckých posudkov, ako ani určovať škodu. Nakoľko úvahy o vecných otázkach boli rozvíjané v rozhodnutí prvostupňového orgánu, je zjavné, že boli súčasťou jeho správnej úvahy pri posudzovaní závažnosti iného správneho deliktu a pri uložení sankcie.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, postupom podľa § 452 a nasl. Správneho súdneho poriadku preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 Správneho súdneho poriadku).

17. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie sťažovateľa, ktorým bol žalobca vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov z dôvodu, že bol uznaný vinným zo spáchania správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 382/2004 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že pri znaleckých úkonoch uvedených vo výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa (bod 2 tohto rozsudku) porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b) v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

18. Úlohou kasačného súdu bolo vo svetle námietok sťažovateľa posúdiť správnosť záverov Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozhodnutie sťažovateľa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko dospel k záveru, že sťažovateľ postupoval nezákonne, keď posudzoval vecnú správnosť predmetných znaleckých úkonov žalobcu. Rovnako krajský súd vyčítal sťažovateľovi, že v rozhodnutí absentuje úvaha, ktorá ho viedla k uloženiu sankcie. Po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel najvyšší súd k záveru, že námietky sťažovateľa sú dôvodné a napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

19. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. znalecká činnosť je špecializovaná odborná činnosť vykonávaná za podmienok ustanovených v tomto zákone znalcami pre zadávateľa. Úkonmi znaleckej činnosti sú najmä znalecký posudok a jeho doplnok, odborné stanovisko alebo potvrdenie a odborné vyjadrenie a vysvetlenie.

20. Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z.z. znalec je povinný vykonávať znaleckú činnosť

- a) osobne, ak ide o fyzickú osobu; to neplatí, ak osobitný predpis ustanovuje inak,
- b) riadne a v určenej lehote,
- c) účelne, hospodárne a
- d) nestranne.

21. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. písomne vyhotovený znalecký posudok obsahuje

- a) titulnú stranu,
- b) úvod,
- c) posudok,
- d) záver,
- e) prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku,
- f) znaleckú doložku.

22. Podľa § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. titulná strana znaleckého posudku obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie "znalecký posudok", poradové číslo znaleckého posudku a stručnú charakteristiku predmetu znaleckého skúmania. "Úvod" obsahuje úlohy určené zadávateľom a právny úkon, na ktorý sa znalecký posudok použije. V časti "posudok" znalec uvedie opis predmetu znaleckého skúmania a skutočností, na ktoré pri úkone znaleckej činnosti prihliadal, uvedie postup, na ktorého základe sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom a k splneniu ním uložených úloh. V časti "záver" znalec odcituje otázky zadávateľa a uvedie na ne stručné odpovede. Celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov. Prílohy znaleckého posudku môžu tvoriť samostatnú, so znaleckým posudkom nezošitú časť; v takom prípade musia obsahovať údaje o znaleckom posudku, ku ktorému sa viažu, musia byť zošité a opatrené úradnou pečiatkou a podpisom znalca. Ak je prílohou znalecký posudok iného znalca, postačuje identifikácia prílohy v znaleckom posudku. Rovnako sa postupuje pri prílohách, ktorých rozsah je väčší ako rozsah časti "posudok".

23. Podľa § 17 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. pri vypracúvaní znaleckých posudkov znalci postupujú podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a inštrukcií ministerstva.

24. Podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 382/2004 Z.z. znalec, tlmočník, prekladateľ sa dopustí správneho deliktu, ak poruší iné povinnosti ustanovené týmto zákonom.

25. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. za správny delikt podľa odseku 1 možno uložiť tieto sankcie:

- a) písomné napomenutie,
- b) peňažnú pokutu do 1 650 eur fyzickej osobe a do 33 190 eur právnickej osobe,
- c) zákaz výkonu znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti na obdobie najviac jedného roka,
- d) vyčiarknutie zo zoznamu.

26. Podľa § 27 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. pri ukladaní sankcií za iný správny delikt podľa tohto zákona ministerstvo vychádza z povahy, miery zavinenia, závažnosti, spôsobu, dĺžky a dôsledkov protiprávneho konania alebo opomenutia.

27. Podľa § 27 ods. 10 zákona č. 382/2004 Z.z. iné správne delikty podľa tohto zákona prejednáva ministerstvo a ukladá za ne sankcie.

28. Podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z.z. dohľad nad činnosťou vykonáva ministerstvo sledovaním dodržiavania zákonnosti a správnosti postupov znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a preskúvaním podnetov na postup pri výkone tejto činnosti.

29. Podľa § 32 zákona č. 382/2004 Z.z. ak nie je ustanovené v tomto zákone inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

30. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

31. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydat' orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

32. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

33. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

34. Podľa § 2 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej len „vyhláška“) na účely tejto vyhlášky sa rozumie zložkou majetku podniku

1. hmotná súčasť majetku podniku s technicko-ekonomickým určením, ktorej hodnota je vyčísliteľná nezávisle od ostatného majetku podniku,

2. nehmotná súčasť majetku podniku, ktorá vplýva na jeho výnosový potenciál a je oddeliteľná nezávisle od ostatného majetku podniku,

35. Podľa § 2 písm. g) vyhlášky na účely tejto vyhlášky sa rozumie všeobecnou hodnotou majetku výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty,

36. Podľa § 2 písm. h) vyhlášky na účely tejto vyhlášky sa rozumie objektivizáciou znalecké stanovenie všeobecnej hodnoty majetku zohľadňujúce technický stav, vplyv trhu, ekonomické vplyvy a iné špecifické faktory,

37. Podľa § 2 písm. i) vyhlášky na účely tejto vyhlášky sa rozumie východiskovou hodnotou nadobúdacia a znovunadobúdacia hodnota majetku v čase ohodnotenia alebo pre vybrané zložky majetku hodnota, ktorá je ustanovená v prílohách tejto vyhlášky,

38. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky všeobecnú hodnotu zložiek majetku podniku alebo iného majetku stanoví znalec príslušného odboru podľa tejto vyhlášky formou znaleckého posudku.

39. Podľa § 4 ods. 3 vyhlášky pri stanovení všeobecnej hodnoty zložky majetku podniku alebo iného majetku sa postupuje podľa príloh tejto vyhlášky, vždy s prihliadnutím na osobitosti a technicko-ekonomické určenie tejto zložky majetku.

40. Podľa § 139 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.

41. Podľa § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

42. Znalec je kvalifikovanou osobou, ktorá vykonáva znaleckú činnosť na základe splnomocnenia štátom po dosiahnutí zákonom stanovených podmienok, pričom štát prostredníctvom sťažovateľa vykonáva nad činnosťou znalcov dohľad sledovaním dodržiavania zákonnosti a správnosti ich postupov. Znalecký posudok, ako úkon znaleckej činnosti, musí byť v zmysle § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. vypracovaný takým spôsobom, aby bolo možné preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov znalca. V posudku musí znalec uviesť skutočností, na ktoré pri znaleckej činnosti prihliadal, ako aj postup, na základe ktorého sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom.

43. Preskúmateľnosť znaleckých úkonov je kompetentný posudzovať sťažovateľ, ktorý v zmysle § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z.z. vykonáva dohľad nad činnosťou znalcov. Po oboznámení sa s prejednanou vecou, konkrétne aj s rozhodnutiami sťažovateľa vydanými v oboch stupňoch správneho konania, ktoré boli napadnuté správnu žalobou, musí najvyšší konštatovať, že krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď vyslovil, že sťažovateľ preskúmaval znalecké úkony žalobcu z vecného hľadiska. Ak by bol tento záver pravdivý, znamenalo by to, že sťažovateľ by musel rozporovať výsledné závery, ku ktorým znalec (žalobca) pri svojej činnosti dospel, teda sťažovateľ by musel tvrdiť, že závery znalca sú nesprávne. K takémuto spôsobu hodnotenia znaleckých úkonov žalobcu však v prejednávannej veci rozhodne nedošlo. Z rozhodnutí sťažovateľa jasne vyplýva, že znaleckým posudkom žalobcu vytykalo absenciu relevantného odôvodnenia, teda odôvodnenia, ktoré by vysvetľovalo postup pri znaleckom skúmaní a korešpondovalo by konečným záverom, konštatovaným znalcom.

44. Zo samotného výroku rozhodnutia, v ktorom je konštatovaná deliktuálna zodpovednosť znalca, jasne vyplýva, že nedostatkom, v ktorom sťažovateľ videl porušenie zákonných povinností, bola absencia úvah, ktorými sa znalec riadil pri sformulovaní svojich záverov. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplývajú rovnaké závery ako z jeho výroku, argumentácia sťažovateľa je zameraná na nepreskúmateľnosť znaleckých úkonov.

45. Sťažovateľ znalcovi vytkol, že síce prijal záver o tom, že „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru. Poukázal na bod 11 časti A prílohy č. 5 k vyhláske, kde sú stanovené kritéria koeficientu morálneho opotrebenia, pričom uviedol, že vo vzťahu k nim bolo povinnosťou znalca príslušne zdôvodniť hodnotu kMO .

46. Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00 s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, avšak z obsahu znaleckých úkonov nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckým úkonom nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia. Poukázal na bod 4 časti B prílohy č. 5 k vyhláske, kde je zadefinovaný aj koeficient

zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS, a uviedol, že pre splnenie povinnosti znalca postačovalo stručné odôvodnenie, z ktorého by bola zrejماً existencia zabezpečenia servisných služieb, ktoré by bolo podložené kópiou zmluvy, resp. potvrdením spoločnosti poskytujúcej servisné služby.

47. Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške prevyšujúcej 1,00 s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, pričom z obsahu znaleckých úkonov nie je zrejماً, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, a k znaleckým úkonom nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia. Poukázal na bod 4 časti B prílohy č. 5 k vyhláske, kde je upravené stanovenie koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD, a vo vzťahu k tomu uviedol, že znalec zaradil elektrotechnické zariadenia do kategórie 6, pretože len v tejto kategórii môže byť hodnota koeficientu vo výške presahujúcej hodnotu 1,00. Strohé odôvodnenie znalca „zariadenie je predajné na trhu“ pritom adekvátne neodôvodňuje postup znalca pri zaradení elektrotechnického zariadenia do kategórie 6, len v podstate vylučuje zaradenie elektrotechnických zariadení do kategórií 1 a 2. Sťažovateľ poukázal tiež na to, že horná hranica koeficientu kPD v kategórii 6 nie je stanovená (na rozdiel od ostatných koeficientov), preto je odôvodnenie postupu pri stanovení hodnoty kPD prevyšujúcej hodnotu 1,00 obzvlášť dôležité.

48. Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00 s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, avšak z obsahu znaleckých úkonov nie je zrejماً, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckým úkonom nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia. Úlohou znalca bolo čo i len stručne uviesť popis uskutočneného postupu a prílohami zabezpečiť preskúmateľnosť.

49. Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil východiskové hodnoty VH bez toho, aby z obsahu znaleckých úkonov bolo zrejماً, z akého zdroja čerpal tieto údaje, k znaleckým úkonom nepriložil ani žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov. Sťažovateľ uviedol, že na strane 2 každého preskúmaného znaleckého úkonu je uvedený zoznam cenníkov, ako podkladov pre vypracovanie úkonov znaleckej činnosti. Samotné cenníky však neboli priložené ako prílohy a znalec tiež neuviedol, ako sa dopracoval k východiskovým hodnotám použitým pri jednotlivých elektrotechnických zariadeniach. Zo všeobecného odkazu na cenníky desiatich obchodných spoločností sa nedá určiť, aké dáta boli použité v konkrétnom prípade. Údajne boli použité tri ceny, ale o aké ceny išlo, to sa zo znaleckých úkonov nedá určiť.

50. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia sťažovateľa, tak ako ho najvyšší súd vyššie stručne zhrnul, je jednoznačné, že sťažovateľ vyčítal žalobcovi nepreskúmateľnosť, teda nedostatočnú odôvodnenosť znaleckých úkonov, a nie vecnú nesprávnosť prijatých záverov. Najvyšší súd musí konštatovať, že krajský súd sa v nedostatočnej miere oboznámil s textom oboch rozhodnutí sťažovateľa, čo viedlo k nekritickému prevzatíu a stotožneníu sa s tvrdením žalobcu o posudzovaní odborných otázok a vecnej správnosti znaleckých úkonov.

51. Krajský súd ako príklad vecného hodnotenia znaleckých úkonov uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí sťažovateľ konštatuje, že preskúmanými znaleckými úkonmi došlo k navýšeniu VŠH o 160 843 995,66 eura, čo by v prípade preukázania nesprávneho vecného postupu žalobcu predstavovalo škodu spôsobenú výkonom znaleckej činnosti. Takýto záver krajského súdu nemá oporu v reálnom skutkovom stave, teda v argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia sťažovateľa. V prvom rade najvyšší súd uvádza, že hypotetickým výpočtom všeobecnej hodnoty VŠH sa sťažovateľ zaoberal v časti odôvodnenia svojho rozhodnutia týkajúcej sa druhu a výšky sankcie, teda sťažovateľ sa snažil podporiť svoje úvahy o závažnosti zistených nedostatkov v preskúmaných úkonoch znaleckej činnosti názornejšou argumentáciou. Na strane 24 prvostupňového rozhodnutia sťažovateľ porovnal výšku všeobecnej hodnoty VŠH stanovenú žalobcom (keď žalobca pre jej výpočet použil koeficienty dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,20; 1,30 a 1,40, teda prevyšujúce hodnotu 1,00) s hypotetickou výškou VŠH dosiahnutou pri použití koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,00. Rozdiel v absolútnej hodnote, ku ktorému sa dopracoval sťažovateľ týmto

hypotetickým výpočtom, mal slúžiť na názorné preukázanie, ako ovplyvnili závery žalobcu všeobecnú hodnotu v absolútnych číslach, pričom problematickým podľa sťažovateľa bolo neodôvodnenie postupov, ktoré žalobcu viedli k takýmto nadštandardným záverom, a v tom sťažovateľ videl závažnosť konania žalobcu.

52. Z argumentácie sťažovateľa vôbec nevyplýva, že stanovoval škodu alebo že stanovoval skutočnú výšku všeobecnej hodnoty VŠH. V nadväznosti na hypotetický výpočet sťažovateľ poukazoval na to, že k svojim záverom (k stanoveniu VŠH) sa žalobca dopracoval bez racionálneho zdôvodnenia, a že z preskúmaných znaleckých úkonov nie je možné určiť, z akých podkladov žalobca vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo teda v jednom prípade stanovil hodnotu 1,20 a v inom 1,40, resp. v prípade iných predložených znaleckých úkonov hodnotu 1,00. Najvyšší súd rozhodne nesúhlasí so záverom krajského súdu, že sťažovateľ svojím hypotetickým výpočtom hodnotil vecnú stránku znaleckých úkonov, a teda posudzoval odborné otázky. V tejto súvislosti možno poukázať aj na samotné konštatovanie sťažovateľa obsiahnuté v ďalšej časti odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia (strana 25), že „cieľom dohľadu nebolo hodnotiť vecnú správnosť úkonov znaleckej činnosti, kvôli nezabezpečeniu preskúmateľnosti by to bolo možné jedine vypracovaním úplne nových znaleckých úkonov. Z tohto dôvodu sa nedá sformulovať záver o tom, či vznikla škoda, resp. aká je jej výška, vykonanie takéhoto postupu ani nie je úlohou správneho orgánu, keďže spôsobenie škody nie je znakom objektívnej stránky iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 382/2004 Z.z.“

53. Najvyšší súd nesúhlasí ani so záverom krajského súdu, že pokiaľ ide o uloženie sankcie, z rozhodnutia nevyplýva, ako sťažovateľ zohľadnil rozsiahlosť protiprávneho konania, množstvo vytýkaných nedostatkov a mieru zodpovednosti žalobcu vo vzťahu k ohrozenému záujmu. Sťažovateľ svoje úvahy, ktoré ho viedli k výslednému rozhodnutiu o uloženej sankcii, podrobne rozoberal na stranách 21 až 30 prvostupňového rozhodnutia, a v nadväznosti na námietky žalobcu obsiahnuté v rozklade aj na stranách 13 a 14 druhostupňového rozhodnutia. Ako najvyšší súd zistil, sťažovateľ na tomto mieste vyhodnocoval jednotlivé kritériá stanovené v § 27 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. a zohľadňoval ich vplyv na uloženie sankcie. Krajský súd konštatoval, že aj keby sa žalobca dopustil protiprávneho konania, ktoré mu bolo vyčítané, ide o skutočnosť, ktorá mala byť zohľadnená pri určení výšky sankcie. Najvyšší súd uvádza, že práve tieto skutočnosti a ich vplyv na uloženie sankcie boli sťažovateľom posudzované.

54. Pokiaľ krajský súd zastával vo svetle žalobných námietok názor, že pri uložení sankcie sťažovateľ prekročil medze zákona a jeho úvahy nereflektujú zistený skutkový stav (ako by sa bolo možné domnievať z poukazovania krajského súdu na skutočnosť, že išlo o prvý prehrešok žalobcu), krajský súd mal tieto svoje úvahy náležite a určito odôvodniť a neargumentovať chýbajúcim odôvodnením sťažovateľa. Najvyšší súd musí uviesť, že z odôvodnenia rozhodnutia sťažovateľa je spôsob uvažovania správneho orgánu zrejmý. Nie je preto namieste argumentovať chýbajúcimi úvahami správneho orgánu, ale je potrebné s nimi polemizovať, pokiaľ správny súd dospel na základe žalobných námietok k inému právnenému záveru.

55. K predchádzajúcemu odseku považuje najvyšší súd ešte za potrebné dodať, že rozsudok krajského súdu je pomerne nekonzistentný, nakoľko v prípade záverov o nesprávnom postupe sťažovateľa pri preskúmaní znaleckých úkonov žalobcu (keď krajský súd konštatoval neoprávnené skúmanie vecnej stránky znaleckých posudkov) nie je pochopiteľné následné zaoberanie sa uloženou sankciou. Keď krajský súd nesúhlasil so závermi správneho orgánu o zistených nedostatkoch v znaleckých úkonoch žalobcu, nemalo zmysel zaoberať sa uloženou sankciou, nakoľko táto môže byť uložená len na základe preukázania nezákonného postupu znalca.

56. Najvyšší súd musí konštatovať, že oprávnená je aj námietka sťažovateľa, že postupom krajského súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený a niektoré úvahy sú málo zrozumiteľné. Aj keď sa krajský súd stotožnil so žalobnými námietkami, bolo jeho úlohou zároveň reagovať aj na protiargumentáciu sťažovateľa a náležite ozrejmiť svoje úvahy, ktoré ho viedli k prijatým záverom. Najvyšší súd súhlasí s námietkou sťažovateľa, že

krajský súd sa zameril na posúdenie znaleckého úkonu stanovenia koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD sťažovateľom, avšak ostatné nedostatky konštatované sťažovateľom ponechal viac-menej nepovšimnuté. Nakoľko právny názor správneho súdu je v prípade zrušenia rozhodnutia orgánu verejnej správy pre tento orgán záväzný, je nevyhnutné, aby takýto právny názor, ozrejmujúci ďalší postup orgánu verejnej správy vo veci, správny súd v zrušujúcom rozsudku vyslovil, a to komplexne vo vzťahu k celému zrušenému rozhodnutiu orgánu verejnej správy.

57. Pokiaľ išlo o argumentáciu krajského súdu vo vzťahu k odôvodneniu uloženej sankcie v rozhodnutí sťažovateľa, pre najvyšší súd (rovnako ako pre sťažovateľa) nie je možné určiť, čo konkrétne mal krajský súd na mysli pod časovým hľadiskom, keď konštatoval, že „z rozhodnutia nevyplýva, či došlo pochybením žalobcu k nejakým nežiaducim následkom a či tieto boli skúmané aj z hľadiska časového.“

58. Najvyšší súd tiež konštatuje, že v napadnutom rozsudku absentuje stručné zhrnutie preskúmaných rozhodnutí sťažovateľa. Krajský súd v rozsudku citoval len samotný výrok prvostupňového rozhodnutia, ale absolútne rezignoval na ozrejmienie samotných dôvodov rozhodnutia a v ňom uvedeného spôsobu uvažovania správneho orgánu. Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia je pritom v zmysle § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku zákonnou náležitosťou odôvodnenia rozsudku, prispieva k jeho zrozumiteľnosti a následne umožňuje ľahšie pochopiť vlastnú argumentáciu a prijaté závery správneho súdu.

59. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/56/2018-69 zo 4. septembra 2018 podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť, rešpektujúc pritom právny názor najvyššieho súdu vyslovený v tomto rozsudku.

60. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v súlade s § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

61. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.